

POSTANOWIENIE

Dnia 8 marca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

w przedmiocie zażalenia pokrzywdzonych M. W. i S. W. na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia Fabrycznej we Wrocławiu z dnia 5 listopada 2021 r. o umorzeniu śledztwa,
po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 8 marca 2023 r.
wniosku Sądu Rejonowego w O. o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu równorzędnemu sądowi w trybie art. 37 k.p.k. (sygn. akt II Kp 266/22),
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Strzelcach Opolskich.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 24 stycznia 2023 r., sygn. akt II Kp 266/22, Sąd Rejonowy Opolu wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie niniejszej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu podnosząc, że przemawia za tym wzgląd na dobro wymiaru sprawiedliwości. Wskazał Sąd, że M. W. pełni funkcję Prezesa Sądu Rejonowego w B., zasiada w Kolegium Sądu Okręgowego w O., a nadto jest delegowana do orzekania w III Wydziale Karnym Sądu Okręgowego w O. W sprawie cywilnej toczącej się przed Sądem Rejonowym w O. została założona sprawa dotycząca postępowania spadkowego z wniosku B. M., w której pokrzywdzona M. W. jest uczestnikiem postępowania, zostali wyłączeni od orzekania wszyscy sędziowie Sądu Rejonowego w O. i sprawa I Ns 562/22 została przekazana do Sądu Rejonowego w Strzelcach Opolskich. Podniósł Sąd, że prowadzenie sprawy z zażalenia M. W. i S. W. przez Sąd Rejonowy w O. może w odbiorze społecznym rodzić obawy co do obiektywizmu sędziów tego Sądu. A zatem wskazane okoliczności przemawiają za przekazaniem sprawy do rozpoznania innemu równorzędnemu sądowi – którym może być w tym przypadku Sąd Rejonowy w Strzelcach Opolskich.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Inicjatywa Sądu Rejonowego w O. jest zasadna i wniosek zasługiwał na uwzględnienie, gdyż zaistniały przesłanki z art. 37 k.p.k.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że zastosowanie art. 37 k.p.k. uzasadniają tylko takie konkretne sytuacje, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie – chociażby mylne – o braku warunków do rozpoznania w danym sądzie sprawy w sposób obiektywny (*por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 13 lipca 1995 r., III KO 34/05, OSNKW 1995, z. 9-10, poz. 68; z dnia 17 maja 2006 r., II KO 27/06, LEX nr 186944; z dnia 26 czerwca 2007 r., II KO 36/07, LEX nr 282245*). Zgodzić się należy ze stanowiskiem Sądu Rejonowego, że okoliczność, iż sprawa, w której wydano postanowienie o umorzeniu śledztwa, dotyczyła pokrzywdzonej M. W. pełniącej funkcję Prezesa Sądu Rejonowego w B., zasiadającej w Kolegium Sądu Okręgowego w O., nadto delegowanej do orzekania w Wydziale Karnym Sądu Okręgowego w O. powoduje, że w odbiorze społecznym może powstać usprawiedliwione przekonanie o braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy przez wnioskujący Sąd Rejonowy, co oczywiście nie służy budowaniu autorytetu wymiaru sprawiedliwości. Zaistniały zatem tego rodzaju okoliczności, które mogłyby wpływać na swobodę orzekania sądu miejscowo właściwego, a nawet tylko powodować w odbiorze społecznym, a także składających zażalenie pokrzywdzonych - mylne i obiektywnie nieprawdziwe - przekonanie o niezdolności tego sądu do obiektywnego i rzetelnego rozpoznania sprawy (*por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 14 czerwca 2018 r., III KO 62/18, LEX nr 2508531; z dnia 27 listopada 2020 r., III KO 101/20, LEX nr 3093804*).

Mając to wszystko na uwadze Sąd Najwyższy przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Strzelcach Opolskich.

